

جوایز نهمین جشنواره
بین المللی فیلم وارش

نشریه روزانه نهمین جشنواره بین المللی فیلم وارش
Daily Bulletin 9th Vares International Film Festival

اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران
شماره ۶، جمعه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

مهدی قربانپور:
وارش را به اصل خودش
برگردانیدیم

وارشِ تندپسِ ها

تقدیر از هنرمندان وارشی

۶

۴ روز شمار تصویری وارش

مهدی قربانپور:

وارش را به اصل خودش برگردانیم

که پایه گذار جشنواره وارش در سال ۷۸ بوده، امسال مسئولیت دبیری این رویداد را بر عهده داشت. او در گفت و گو با خبرنگار نشریه روزانه جشنواره به نکاتی درباره این جشنواره اشاره کرده که در ادامه می خوانید.

افتاد و متأسفانه جشنواره از دوره پنجم تا هشتم با فراز و نشیب هایی روبه رو شد و در نهایت در دوره هشتم توانست به یک استایل تعریف شده ای برسد، اما مخاطب را راضی نمی کرد. در واقع تغییر دولت و اتفاقات آن باعث شد جشنواره ادامه پیدا نکند. البته شما در هیچ جای دنیا نمی بینید که با تغییر دولت مدیریت جشنواره ها هم تغییر کند و این مخصوص ایران است و به عملکرد دولت ها برمی گردد. با این همه زمانی که از من دعوت شد تا نهمین دوره

فرهنگی، هنری و سینمایی نیز همین محورها را دارا بودند. نهمین جشنواره بین المللی فیلم وارش امسال تغییرات اساسی را به خود دید و به زعم بسیاری از هنرمندان و صاحب نظران این دوره نقاط قوت زیادی در مقایسه با دوره های پیشین داشت. مهدی قربانپور

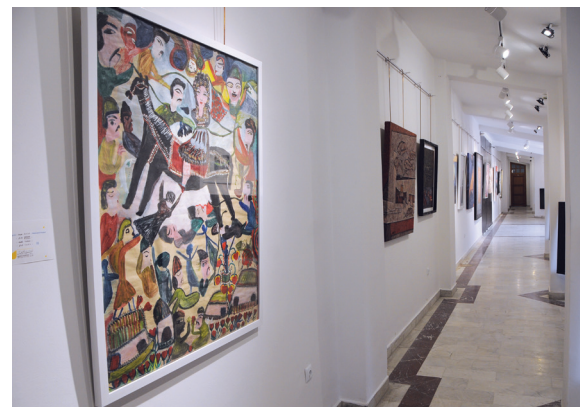
کرد، یک تیم خودانگیخته داشت و این پتانسیل متفاوت به جریان شکل گیری و فعالیت جشنواره کمک کرد. در آن زمان ما دولت را در کنار خودمان داشتیم و اداره فرهنگ و ارشاد مازندران به ما بسیار کمک کرد و اعتماد بسیار خوبی به جشنواره ما داشت و این روند چهار سال ادامه پیدا کرد تا جشنواره توانست به هویتی مستقل برسد. جشنواره در دوره ابتدایی استانی، در دوره بعدی منطقه ای و در دوره سوم ملی و در دوره چهارم بین المللی برگزار شد. با تغییر دولت قهری اتفاق

نهمین جشنواره بین المللی فیلم وارش پس از پنج روز به ایستگاه پایانی خود رسید و با اهدای تندیس ها به برندگان این رقابت به کارش پایان داد. این جشنواره با تاکید بر فرهنگ عامه، سنت های زیستی، رفتاری و گفتاری آغاز به کار کرد و آثار راه یافته به این رویداد

مهدی درستی

شاید مهم ترین اتفاقی که در بحث برگزاری جشنواره وارش بتوان مطرح کرد، برگزاری نهمین دوره پس از چهار سال وقفه است. درباره از سرگیری فعالیت این جشنواره که خودتان هم از پایه گذارانش بودید، بر ایمان بگوئید.

جشنواره وارش از سال ۷۸ زمانی که شروع به فعالیت

جشنواره‌های دبیر جشنواره نظر هیئت انتخاب را رصد می‌کند، و این اتفاق بسیار خوبی است و دبیر جشنواره مسئولیت نهایی انتخاب فیلم‌های جشنواره را برعهده می‌گیرد. هم‌چنین این که فیلمی که انتخاب می‌شود، در راستای اهداف جشنواره است یا نیست، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

جشنواره روز پابانی‌اش را پشت سر گذاشت. از بازخوردهایی که در این ایام گرفتید، بگوئید و این که نهمین جشنواره وارش تا چه اندازه انتظاراتتان را برآورده کرد؟

جشنواره دوره احیا بود و به همین دلیل انتظار ویژه‌ای از خودمان و مردم نداشتیم، چراکه بعد از این وقفه چهار ساله در نقطه صفر قرار داشتیم. وقتی جشنواره‌ها از بین می‌روند، در دوره‌ای بی‌اعتمادی ایجاد می‌شود، که بازگرداندن این اعتماد کار ساده‌ای نیست و این اتفاق به گونه‌ای درباره جشنواره هم افتاد و حالا ما باید تلاش مضاعفی داشته باشیم تا بتوانیم مردم، مخاطبان و علاقه‌مندان را دوباره با جشنواره وارش همراه کنیم. ما امسال به دلیل همین وقفه‌ای که داشتیم، کارهای زیرساختی انجام دادیم. برای مثال، یکی از این کارها، احیای کاخ جشنواره بود که در این سال‌ها تغییرات زیادی کرده بود و با تلاش شبانه‌روزی این کاخ احیا شد. ۵۰، ۶۰ نفر به طور شبانه‌روزی فعالیت کردند تا این کاخ آماده شود، که جا دارد از آن‌ها تشکر کنم.

البته ما در همین نقطه با ایده‌آل‌ها فاصله زیادی داریم، ولی نکته مهم این است که جشنواره‌های منطقه‌ای در استان‌ها فضای جدیدی ایجاد می‌کنند تا حس مشارکت و همکاری تقویت شود و وارش تنها جشنواره‌ای است که از منابع استانی استفاده می‌کند و منبع ملی ندارد و مشارکت‌های آن خدماتی و فرهنگی است. این دوره جشنواره وارش حاصل غیرت جوان‌هاست و اگر این غیرت در وجود جوانان نبود، این جشنواره وجود نداشت.

فعالیت‌های زیادی انجام دادیم تا زیرساخت‌ها را احیا یا ایجاد کنیم. البته که راه پرفرازونشیبی را داشتیم، اما خوش‌یختانه توانستیم با تلاش و همیاری همراهانمان به این نقطه برسیم.

وقفه در اجرای هر برنامه‌ای لطمه‌های زیادی به آن می‌زند و جشنواره وارش هم از این قضیه مستثنا نیست. برای جلوگیری از این اتفاق برنامه بلندمدتی در نظر دارید؟

بخشی از این وقفه به دلیل ناهماهنگی‌های صورت گرفته است که به عدم ارتباط سازمان برگزارکننده جشنواره با سازمان سینمایی برمی‌گردد. هم‌چنین در تامین هزینه‌ها نیز مشکلاتی وجود داشت که با مشارکت خدماتی در این دوره تا حدودی برطرف شد. ضمن این که به دلیل مسائل اقتصادی و مشکلات همه جشنواره‌ها با این چالش دست به گریبان هستند. بالاین حال جشنواره فیلم وارش دبیرخانه‌ای دائمی و فعال دارد و به نظر می‌آیدار خواهد بود.

از روند انتخاب آثار حاضر در جشنواره بگوئید و این که امسال رویکرد فیلم‌های حاضر در جشنواره بیشتر در چه زمینه‌ای بود؟

این دوره از جشنواره توانست توجه ۵۳ فیلم‌ساز دهه ۸۰ و ۱۱۶ فیلم‌ساز دهه ۷۰ را به خود جلب کند، که به نظرم این اتفاق بسیار مثبت و آینده‌داری است. در بخش انتخاب فیلم‌ها بسیار دقت کردیم. فیلم‌ها در سه مرحله پالایش شد تا بهترین آثار در جشنواره حضور داشته باشند و بازخورد مخاطبانی که به تماشای آثار می‌نشستند، سند محکمی برای این ادعاست. من از دوستان، مدیران و مسئولان کاخ جشنواره و دوستان در سینماهای دیگر می‌شنیدم که تماشاگران رضایت بسیار بالایی از آثار داشتند و این مسئله علاوه بر این که فیلم‌سازان را دل‌گرم می‌کند، به رونق جشنواره وارش هم کمک شایانی می‌کند. نکته مهمی که باید به آن اشاره کنم، این است که برای اولین بار است که در

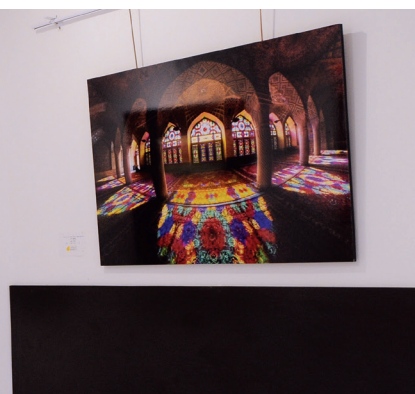
جشنواره را کلید بزنم، با ویرانه‌ای روبه‌رو شدم که تمامی زیرساخت‌های قبلی آن از بین رفته بود و این کار من را چند برابر می‌کرد. اگرچه وارش پیشینه‌ای هشت دوره‌ای در کارنامه خود دارد که من هم در چندین دوره آن حضور داشتم، اما آن گونه که باید، مورد حمایت واقع نشده است. درحالی که این رویداد هنری و سینمایی در تقویت بن‌مایه‌های سینمای ملی ایران سهم به‌سزایی داشته و بسیاری از هنرمندان نام‌آشنا و ستاره کنونی کشور، اولین درخشش خود را در جشنواره وارش تجربه کرده‌اند.

اما امسال جشنواره وارش در بطن و ظاهر تغییرات اساسی را به خود دید. درست است؟

بله، چراکه ما امسال سعی کردیم جشنواره را به اصل خود بازگردانیم. درحال حاضر جشنواره به سال‌هایی برگشته که مخاطب و مردم در کنارش هستند. امسال هفت سالن هم‌زمان فعالیت کردند؛ در شهر رامسر سه سالن، در ساری یک سالن و در بابل سه سالن در این دوره فعالیت کردند و خوش‌یختانه باید بگویم استقبال در همه زمینه‌ها قابل توجه بود.

به لحاظ بصری چه تمهیداتی اندیشیدید تا مردم و مخاطبان ارتباط بهتر و نزدیک‌تری با جشنواره وارش برقرار کنند؟

تلاش برای حضور مردم در جشنواره‌ها اهمیت زیادی دارد. جشنواره‌ها می‌توانند پاتوقی برای گردهمایی هنرمندان باشند. مجموعه جمعیت شهر سالم در نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارش از مخاطبان برای تماشای آثار جشنواره دعوت کرده و مورد اقبال مردم مازندران قرار گرفته است. اما هویت بصری هر جشنواره‌ای قطعا از اهمیت زیادی برخوردار است که ما هم به همین منظور استفاده از المان سقاقاتالار به عنوان نماد ویژه و بومی مازندران را در برنامه‌هایمان در بخش هویت بصری قرار دادیم. در کنار این فعالیت‌ها که در بخش بصری انجام شد، در حوزه فناوری اطلاعات

۳

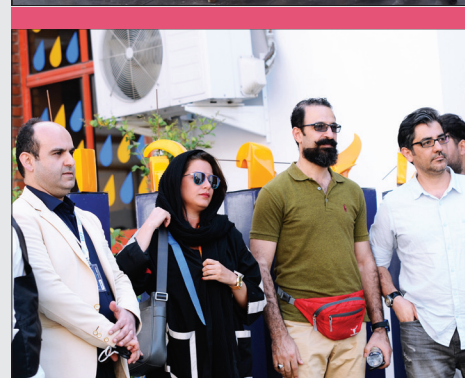
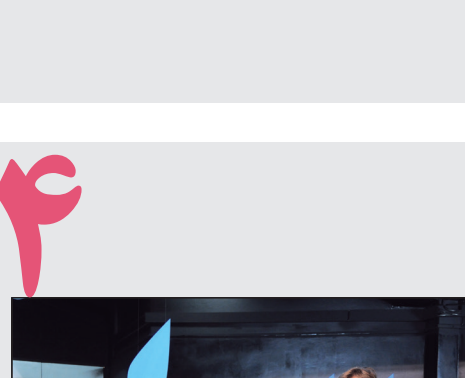

۱

روز شمار تصویری وارث

۲

فیلم‌سازی که در جشنواره وارث درخشیدند

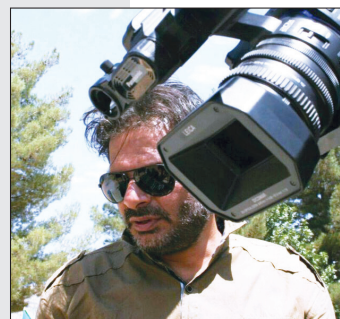
برگزیدگان این دوره که متشکل از چهره‌های جوان و باسابقه بودند، در اختتامیه این دوره معرفی شدند که به همین مناسبت با چند تن از چهره‌هایی که برگزیده شدند، گفت‌وگویی کرده‌ایم که می‌خوانید.

تلاش ما و شرط عدالت بر این بود که با تمامی چهره‌های برگزیده به گفت‌وگو بنشینیم، اما کمبود زمان به ما مجال نداد و به همین دلیل بر خلاف میلمان به گپی کوتاه با چند برگزیده بسنده کردیم.

نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارث هم با تمام اتفاقات شیرین و جذابی که برای مخاطبانش رقم زده بود، به ایستگاه پایانی رسید تا برگ زرین دیگری از برگزاری این رویداد هنری ورق بخورد.

جشنواره فیلم وارث امسال شاهد حضور توانمند کارگردانان و سینماگران جوان و باتجربه ایرانی و خارجی بود که ضمن حضور در محفلی هنری برای عرضه آثارشان به رقابت برای کسب جایزه هم پرداختند.

مهدی درستی

ترتیب، محیط زندگی اهالی منطقه دچار مشکل می‌شود و تحت تاثیر فرهنگی که به هور مربوط می‌شود، از بین می‌رود. به همین دلیل بسیاری از مردم مهاجرت کردند.

این کارگردان نظرش را درباره این که فیلمش مورد توجه داوران قرار بگیرد و برگزیده شود، این‌طور بیان کرد: جشنواره این مسائل را دارد. یک وقت کاری دیده می‌شود و یک وقت هم نه. همه افرادی که در جشنواره شرکت می‌کنند، دوست دارند فیلمشان دیده شود. به نظرم هر کارگردانی که فیلمش نامزد شود، یعنی کار و زحماتش دیده شده است.

من هم از این که برگزیده شوم، خیلی خوشحال می‌شوم و انرژی بیشتری پیدا می‌کنم که مسیرم را ادامه دهم. البته نه به این معنی که فیلم‌های دیگر خوب نیستند، او هم چنین گفت: کسی که از این جشنواره جایزه بگیرد، خیلی خوشحال می‌شود، چون جشنواره وارث رویداد بزرگی با هدف و رویکرد ثابت است. به هر حال فرقی نمی‌کند من جایزه بگیرم یا دوستانم، از هر دو جهت خوشحال می‌شوم.

«آب سوخته» عنوان مستندی به کارگردانی مرتضی مطوری است که در بخش ملی نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارث برای مخاطبان به نمایش درآمد؛ فیلمی که به روایت زندگی اهالی منطقه‌ای از خطه خوزستان می‌پردازد.

مطوری در پاسخ به این که تا چه اندازه فیلم «آب سوخته» - که به زندگی اهالی بومی خوزستان می‌پردازد - با رویکرد جشنواره فیلم وارث - که متمرکز بر فرهنگ عامه است - ارتباط دارد، توضیح داد: ضرورت برگزاری چنین جشنواره‌هایی که از این نوع فیلم‌ها حمایت می‌کنند، وجود دارد. «آب سوخته» مستندی درباره اعراب خوزستان است که صاحب فرهنگ، آداب و آیین مختص به خود هستند و زندگی‌شان از نظر جغرافیایی، محیط زیستی و... با هوری که در کنارش زندگی می‌کنند، ارتباط دارد.

او ادامه داد: همه این مسائل بیان‌گر فرهنگ و تاریخ قوم‌شناسی منطقه است که در این فیلم به نمایش درآمده است. اما در پایان به واسطه شرکت نفت و کمبود آب این زندگی با خشک شدن هور از بین می‌رود و بدین

منطقه به مردم می‌پردازد تا از فضای بومی و طبیعت آن مطلع شوند. این کارگردان درباره این که به نظرش فیلم «اسرار دریاچه» برگزیده خواهد شد یا خیر، بیان کرد: به هر حال نظر داوران محترم جشنواره برای من ارزشمند است و این رویداد یک اتفاق فرخنده است و هیچ پیش‌بینی‌ای نمی‌شود کرد. من از فیلم‌های دیگر که رقیب فیلم هستند، شناختی ندارم و به هر حال اهدای جایزه به هر فیلمی محترم است. طبیعتاً برگزیده شدن فیلم اتفاق خوشحال‌کننده‌ای برای من و تیم ۷۰ نفره‌ای است که مدت‌ها مشغول پروژه بودیم و حاکی از دیده شدن فیلم و زحماتی است که برای «اسرار دریاچه» کشیدیم.

«اسرار دریاچه» آرمین ایثاریان از جمله فیلم‌هایی است که در نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارث برای مخاطبان به نمایش درآمده است.

این کارگردان درباره موضوعی که در این فیلم به آن پرداخته است، گفت: «اسرار دریاچه» یک فیلم مستند اکتشافی است برای پیدا کردن نقشه و رسیدن به اعماق دریاچه تخت سلیمان.

او درباره ارتباط این فیلم با موضوع جشنواره وارث که فرهنگ عامه است، گفت: فیلم «اسرار دریاچه» به معرفی منطقه باستانی دریاچه در آذربایجان غربی می‌پردازد؛ منطقه‌ای با قدمت چند هزار ساله که حکومت‌های مختلف در آن حکمرانی کردند و این مستند به شناساندن

این کارگردان در پاسخ به این که اگر اثرش برگزیده هیئت داوران باشد، چه حس و حالی دارد، توضیح داد: قطعاً باعث خوشحالی‌ام می‌شود، چون جشنواره برای من مهم است و یکی از دلایل حضورم در بابل همین مسئله است. این جشنواره‌ها هستند که باید انگیزه و فرصت برای فیلم‌سازان و به طور ویژه کارگردانان جوان حوزه مازندران ایجاد کنند. چه جایزه بگیرم چه نگیرم، جشنواره وارث برای من خاطره خوبی بود و از فضای آن لذت بردم.

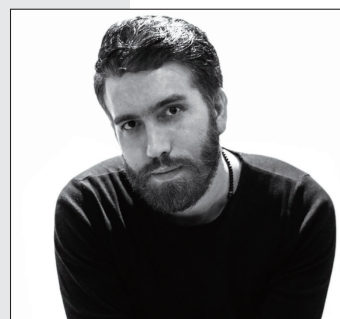
تمرکز این جشنواره بر کشورهای حاشیه دریای خزر باعث تعاملات فرهنگی بسیاری می‌شود. به نظرم اشتراکات فرهنگی یک شهروند بابی با یک فرد از کشورهای حاشیه دریای خزر به دلیل آن که ریشه یکسانی دارند، نسبت به یک تهرانی بیشتر است. به همین دلیل برگزاری این جشنواره بسیار از این نظر تاثیرگذار است، چون فیلم‌سازی که از لحاظ فرهنگی با هم شباهت دارند، می‌توانند هم‌فکری کنند و تعامل داشته باشند.

علی خوشدونی فراهانی با فیلمی تحت عنوان «تکلیف: روز انجام وظیفه» در بخش بین‌الملل نهمین جشنواره فیلم وارث حضور پیدا کرده است؛ فیلمی که سعی دارد از معضلات دختران در جامعه تصویر درستی ارائه دهد.

این کارگردان در توصیف فضا و محتوای این فیلم توضیح داد: به نظرم فیلم از نظر ارتباط با فرهنگ عامه یک اثر بومی به شمار می‌آید، چون به لحاظ موضوع و شکل ظاهری به جشن تکلیف دختران ۹ ساله می‌پردازد.

این جشن به شکل‌های گوناگون در کشورهای مختلف دنیا برگزار می‌شود، اما در کشور ایران رویکرد متفاوتی دارد.

به لحاظ روایی هم این فیلم روایت زندگی دو نسل از دانش‌آموزان است؛ دختران ۹ ساله که جشن تکلیفشان برگزار می‌شود و دختران دبیرستانی که دوران پس از جشن تکلیف را می‌گذرانند و با معضلات اجتماعی درگیر هستند. در واقع به نظرم این دو شکلی از زندگی فرهنگی است که ما در جغرافیای خودمان با آن درگیر هستیم.

الهام معروفی مستندسازی است که امسال با فیلم «۳۳۰ سی‌سی خاطره» در جشنواره وارث حضور پیدا کرده بود؛ فیلمی که به نظر می‌آید توانست مخاطبان را هم با خود همراه کند.

او که فیلمش بر فرهنگ بومی منطقه آبادان متمرکز است، درباره ارتباط این فیلم با رویکرد جشنواره فیلم وارث گفت: پایه اصلی فیلم من درباره آبادان و مردم این شهر است که فرهنگ و زندگی خاصی داشتند. بیشتر هم جنبه مصرفی داشت و با رویکرد جشنواره بسیار مرتبط بود.

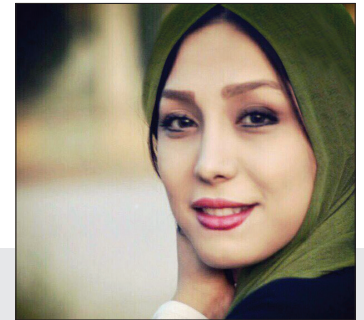
جشنواره‌هایی که بانگاه جشنواره وارث شکل می‌گیرد، برای سینما و فرهنگ ایران لازم است، چون تنها جشنواره‌ای که ما برای عرضه آثارمان داریم، جشنواره فیلم کوتاه تهران و سینما حقیقت است که موضوع را آزاد اعلام می‌کنند. او ادامه داد: برگزاری یک جشنواره با رویکرد فرهنگ عامه با توجه به این که کشور ما از اقوام و فرهنگ‌های مختلف تشکیل شده است، پتانسیل خیلی بالایی برای سینمای ایران ایجاد می‌کند.

در واقع اقبال مخاطبان جشنواره وارث نسبت به فیلم و نظراتی که درباره آن داشتند، بسیار خوشحال‌کننده بود. این کارگردان با تاکید بر نقش جشنواره وارث در ایجاد انگیزه در فیلم‌سازان گفت: برگزاری جشنواره وارث با چنین سوژه‌ای محرک فیلم‌سازان است و در مرحله مستندسازی به نوعی سندسازی برای نسل‌های جوان به شمار می‌آید و تاریخ‌نگاری را برای فرهنگ عامه کشور ایجاد می‌کند. هم‌چنین جنبه پژوهشی و مطالعاتی هم دارد.

این کارگردان با اشاره به اقبال مخاطبان نسبت به فیلم «۳۳۰ سی‌سی خاطره»، درباره این که فیلمش مورد توجه هیئت داوران هم قرار بگیرد و برگزیده شود، گفت: مسلماً خیلی خوشحال می‌شوم. صادقانه بگویم، من فیلم را به چند جشنواره فرستادم و با این که مخاطبان و چهره‌های مطرح حوزه مستندسازی از آن استقبال کردند، اما در داورهای مورد توجه قرار نگرفت و از این بابت ناراحت شدم.

او تاکید کرد: به نظرم ارتباط مخاطب با فیلم و ماندگاری اثر مهم‌ترین اتفاق است و با وجود آن که جوایز هم برایم اهمیت دارد، اما دیگر این نگاه را ندارم که همه چیز هستند. درضمن این که ببینم فیلمم نظر داوران را به خود جلب کرده و برگزیده شده است، خوشحالم می‌کند.

فکر می‌کنم برای این فیلم و جمع‌آوری آرشیو آن خیلی زحمت کشیدیم و می‌توانم بگویم که بدین ترتیب، دیده شده و مورد توجه قرار گرفته است.

«گاو آمریکایی» یکی از فیلم‌های حاضر در بخش ملی نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارث است که فاطمه طوسی کارگردانی آن را بر عهده دارد.

فاطمه طوسی، کارگردان فیلم، درباره محتوای «گاو آمریکایی» و ارتباطش با موضوع جشنواره فیلم وارث گفت: از نظر من که اهل جنوب کشور هستم، تقریباً موضوع فیلم هماهنگی زیادی با فرهنگ عامه دارد، که رویکرد جشنواره است. در «گاو آمریکایی» سکansı درباره قربانی کردن گاو داشتیم که به دلیل محدودیت زمانی در آورده‌ایم، اما اهمیتی که به یک گاو آمریکایی در منطقه عرب‌نشین می‌دهند و تفاوت آن با دام‌های دیگر و... قابل توجه بود. همین‌طور زبان فیلم به یکی از قومیت‌ها اختصاص دارد و سعی شده تصویری از بخشی از فرهنگ عامه جنوب کشور را ارائه دهد و تلاش کردم تغییری هم در فضای بومی منطقه ایجاد نکنم.

او ادامه داد: فیلم قصه‌محور است و درباره ارتباط دوستانه یک پسر بچه و گاو است که خیلی صمیمی هستند. طوسی درباره این که فیلمش مورد توجه هیئت داوران جشنواره فیلم وارث قرار بگیرد و برگزیده شود، گفت: خیلی خوشحال می‌شوم و تشکر می‌کنم. این اولین تجربه من در فضای فیلم داستانی است. من در گذشته کار مستند زیاد کردم و سخت بود از این فضا به حوزه داستانی بپیام که باید یک خط روایت و قصه را جلوی دوربین ببرم. فکر می‌کردم ساخت فیلم داستانی راحت‌تر باشد، اما سخت و مشکل بود. خصوصاً برای من که یک دختر ۲۴ ساله بودم و اهالی در آن فضای بومی اطلاعی از بازیگری، سینما و فیلم نداشتند.

این مسائل ممکن است برای مخاطب اهمیت نداشته باشد، اما من تمام تلاشم را کردم و بیشتر از توانم انرژی گذاشتم تا فیلم قابل دفاعی ارائه کنم. اگر این اثر جایزه بگیرد، خوشحال می‌شوم، چون هنوز خستگی دو سال پیش را که سر فیلم‌برداری رفتم، دارم و منتظر این لحظه‌ها هستم. نه برای جایزه، بلکه برای رأی‌هایی که داوران به یک فیلم می‌دهند. البته جایزه نگرفتن چیزی را زیر سوال نمی‌برد و به نظر هیئت داوران احترام می‌گذارم.

نشریه روزانه نهمین جشنواره بین المللی فیلم وارث
Daily Bulletin 9th Vares International Film Festival
شماره ۶ . جمعه ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

سر دبیر: نژلا پیکانیان
مدیر هنری بولتن: افشین ضیائی‌ان علی پور
تحریریه: مهدی درستی، ساسان مرنجانی، محمد بزرگی
مترجم: علیرضا دریابک
عکس: محسن غلامی
ویراستار: شیدا محمد طاهر
گرافیک: لیلی اسکندری پور
چاپ و لیتوگرافی: چاپ زارع (ساری)

جوایز نهمین جشنواره بین المللی فیلم وارث

جوایز بخش ملی

مسابقه ملی

■ بهترین تحقیق و پژوهش

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۴۰ میلیون ریال برای بهترین پژوهش به آقای آرمین ایثاریان برای تحقیق مستند فیلم «اسرار دریاچه»

■ بهترین فیلمنامه فیلم داستانی

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۴۰ میلیون ریال برای بهترین فیلمنامه داستانی به آقای رضا جمالی برای «صدای سارا»

■ بهترین کارگردانی پویانمایی

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۵۰ میلیون ریال برای بهترین کارگردانی پویانمایی به خانم ملیحه غلام زاده برای فیلم «کلاف»

■ بهترین کارگردانی مستند

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۵۰ میلیون ریال برای بهترین کارگردانی مستند به خانم الهام معروفی برای فیلم «۳۳۰ سی سی خاطره»

■ بهترین کارگردانی داستانی

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۵۰ میلیون ریال برای بهترین کارگردانی داستانی به خانم فاطمه طوسی برای

فیلم «گاو آمریکایی»

■ بهترین فیلم

تندیس جشنواره به همراه دیپلم افتخار و مبلغ ۶۰ میلیون ریال برای بهترین فیلم به آقای آرمین ایثاریان، تهیه کننده فیلم مستند «اسرار دریاچه»

■ جایزه ویژه هیئت داوران

جایزه ویژه هیئت داوران به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال برای کارگردانی فیلم مستند «آب سوخته» به کارگردانی مرتضی مطوری

جایزه ویژه هیئت داوران به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال برای کارگردانی فیلم «همجا» به کارگردانی مهدی قنوتی

جایزه ویژه هیئت داوران به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال برای کارگردانی فیلم «تلقین» به کارگردانی اشکان خیل نژاد

مسابقه ترنه‌وا

(فیلم‌هایی با محوریت جغرافیای مازندران)

بهترین فیلم از میان فیلم‌های مستند، داستانی و پویانمایی

■ بخش انیمیشن

در این بخش هیئت داوران هیچ فیلمی را شایسته دریافت جایزه ندانست.

■ بخش داستانی

هیئت داوران در این بخش هیچ فیلمی را شایسته دریافت جایزه ندانست

■ بخش مستند

لوح ترنه‌وا به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال برای بهترین کارگردانی فیلم مستند به آقای محمد عسگر خواه، برای فیلم «خالو اسداله»

■ جایزه ویژه هیئت داوران

جایزه ویژه هیئت داوران به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال به آقای علی احمد زرین کلایی کارگردان مستند فیلم «بر فراز صخره‌های مرتفع»

لوح ترنه‌وا به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال برای بهترین فیلم به آقای جواد وطنی، تهیه کننده فیلم مستند «ورس»

مسابقه جنگل‌های هیرکانی

– جایزه بهترین فیلم به همراه لوح تقدیر یونسکو به همراه مبلغ ۴۰ میلیون ریال به آقای یاسر طالبی، تهیه کننده مستند «نفس آخر»

– جایزه بهترین کارگردانی مستند به همراه لوح تقدیر یونسکو و مبلغ ۳۰ میلیون ریال به آقای رضا مجلسی، کارگردان مستند «به کجایم رویم»

جوایز بخش بین الملل

– بهترین پویا نمایی: برای فیلمی که با خلاقیت و ابداع هنری زیبا توانسته است پیغام خود را به راحتی به مخاطبان خود با فرهنگ‌های مختلف برساند.

تقدیر ویژه هیئت داوران از فیلم «افسانه کرم هفتواد» به کارگردانی اصغر صفار از ایران

■ مستند

– جایزه بهترین مستند به طور مشترک به دو فیلم «۱۳ کیلومتر» از قزاقستان به کارگردانی ولادیمیر تالکین

– «کهکشان بزرگ» به کارگردانی کی سنیا الیان
– برای بهترین مستند: «۱۳ کیلومتر» به خاطر نحوه نشان

در بخش داستانی

– جایزه بهترین فیلم داستانی «آوای تنبور» به کارگردانی انیسا صبییری از تاجیکستان

بهترین فیلم داستانی: آوای تنبور به خاطر بیان شاعرانه احساسات، وفاداری‌ها و گذر عمر در زمانه‌ای دشوار

– تقدیر ویژه هیئت داوران به فیلم «ایمان» به کارگردانی تاتیانا فدورووسکایا از روسیه

■ انیمیشن

– بهترین فیلم انیمیشن «نظریه غروب» به کارگردانی رومن سوکولف از روسیه

جوایز بخش جنبی

نشان داود رشیدی به آقای علی دنیوی ساروی
نشان انجمن فیلم کوتاه ایران (ایسفا) به خانم فاطمه طوسی
برای کارگردانی فیلم «گاو آمریکایی»

نشان انجمن صنفی کارگردانان مستند به آقای رضا حائری برای کارگردانی فیلم «پسران سند باد»

نشان انجمن منتقدان به فیلم داستانی «تلقین» به کارگردانی اشکان خیل نژاد و فیلم مستند «اسرار دریاچه» به کارگردانی آرمین ایثاریان

جایزه ویژه دبیر جشنواره

جایزه دبیر جشنواره به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال به آقای شهرز توکل، کارگردان مستند «نواجش»

جایزه دبیر جشنواره به همراه مبلغ ۳۰ میلیون ریال به آقای هادی احمدی، کارگردان فیلم «دادا سلطنه»